

Aslan Dayım 17

– ahmet-unal-c · 08 Ocak 2010

–Baba müsaade edersen şimdi içeri girebilir miyim?

–Yok giremezsin. Dur bakayım, al şu parayı, git bir tatlı filan al da gel. Akşama kadar yolunu bekledik,elin boş uygun olmaz."

*** **

Aslan, Türkçe dersi olduğu zaman, öğleye kadar okulda derse giriyor, öğleden sonra, diğer günlerde olduğu gibi iş aramaya ve inşaatlarda günlük işler bulup harçlığını çıkarmaya çalışıyordu.

Öğretmenliği oldukça ciddiye almış, oldukça sevmişti. Ülke çapındaki öğretmen eksikliğini gidermek için açılan formasyon sınavına da başvurmuş, sınavı bekliyordu. Çocukların bir şeyler öğrenmesi, başarılı olması onu oldukça mutlu ediyordu. Onlara hem ders çalışmaya, hem oyun oynamaya vakit ayırmayı öğretmişti. Çocukluklarının en güzel çağlarının sadece sınavlara çalışmakla geçmesini istemiyordu.

Samimi sevgisi, öğrencilerden de karşılık bulmuştu, dersler neşe içinde geçiyordu.

Seviye belirleme sınavına hazırlık için ilçedeki tüm okullarda deneme sınavı yapılacaktı. Aslan, öğrencilerinin bu sınavda başarılı olması için de çabalıyordu. Kendilerine güvenlerinin artması için birkaç fotoğraf getirmişti;

–Şunlara bir bakın bakalım, sizden bir üstünlüğünü görüyor musunuz?

Çocuklar fotoğraflara bakıyor. Bir tanesi;

–Şu aynı Süleyman gibi saf saf bakıyor.

Aslan bir şey demedi, sadece gülümsedi. Başka bir öğrenci;

–Şu da uykudan uyanamamış gibi

Aslan;

–O saf saf bakan üniversite sınavında birinci olmuştu. Diğerleri de özel lise sınavları birincisi. Gördüğünüz gibi görünüşte sizlerden üstün bir tarafı yok. 2 kulakları, iki gözleri, bir burunları var. Bilmeniz gereken ne görünüş önemli, ne de başkalarının size sürekli söyleyeceği "Yapamazsın, beceremezsin" sözleri önemli. Bunları aşmanız şart. Bu başarılı gençler kazanana kadar kim bilir kimler, dalga geçmiş, moralini bozmaya çalışmıştır. Değil mi benim hiç sevmediğim sınıf birincim Zeki. Arkadaşlar sınavlarda başarı için dersi dinlemek, ders çalışmak önemli ama en önemlisi kendinize güvenmenizdir. Ben her zaman dediğimi yine söylüyorum, yarış atı gibi olmanızı, sadece ders çalışmanızı kesinlikle istemiyorum. Düzenli olun, oyununuza da, dersinize de vakit ayırın. Hatta, düzenli aralıklarla dersten kalkmadan saatlerce çalışanın zihni yeni bilgi alamaz olur. Okur ama aklında bir şey kalmaz.

–Nasıl çalışacağız öğretmenim.

–Düzenli vakit ayırın, sistemli çalışın. Ama derse de oyun gibi severek, bulmaca çözer gibi çalışın. Hafta sonu derslerine de şu andan itibaren isteyen ücretsiz gelebilir. Sizden tek istediğim başarı.Ben sizin başarınızla gurur duymak istiyorum.

Sınıf birincisinin saçlarını okşadı;

–Beni sevmeyenlerin de başarılı olmasını istiyorum, yoksa çift ayak cezaya kaldırırım.

Sınıf birincisi gülümsedi;

–Ben sizi seviyorum öğretmenim.

–Aferin, hatırlat sana sözlüden 10 puan fazla vereyim.

Diğer öğrenciler bağırdı;

–Hocam biz de seviyoruz.

–Susun bakayım uyanıklar sizi. Beni mi 10 puanı mı sevdiğiniz belli oluyor. O zaman şöyle söyleyim, beni sevenlerden 10 puan düşüreceğim. ...noldu parmaklar indi. Demek beni 10 puanlık da sevmiyorsunuz ha!

Bu kez parmakların hepsi birden kalktı. Aslan gülümsedi,

–Geçti artık, hepinizi ders bitene kadar sıranızda oturma ile cezalandırıyorum.

Aslan, konuları anlatır. Dersin sonuna doğru çocukların yorulduğunu, dikkatlerinin dağıldığını görünce dersi keser ve sorar;

–Sınıfınızın en esprilisi kim?

Çocuklar Şakir'i işaret eder, o da ağzı kulaklarında Aslan'a bakar.

–Arkadaşların seninle konuşmaya bayılıyordur her halde.

–Eskiden bayılıyorlardı ama şimdi...

–Şimdi?

–Şimdi kaçıp kurtuluyorlar.

–Kurtulmanın yolu bu mu?

–Aslında her zaman kurtulamıyorlar, sonunda sınıfa geliyorlar.

–Ben esprili insanı severim, zeki olurlar. Benden sana izin, aklına yeni ama kaliteli espri gelirse, derste de olsak hemen anlatabilirsin.

Diğer çocuklar bağırdı;

–Yapmayın öğretmenim, bize acıyın.

–Ne oluyor ya... espriden mi hoşlanmıyorsunuz?

–Ama öğretmenim, ona 'patavatsız deriz' biz. Olmadık yerde espri yapar.

–Ne gibi?

Öğrencilerden Zeynep ayağa kalkar;

–Öğretmenim önceki hafta benim kanaryam kafesinden kaçmış, bulamamıştık. Ben ağlarken yanıma geldi, 'Ne oldu?' diye sordu. Ben de 'Kanaryam kaçtı.' Dedim. 'Üzülme, iyi tarafından bak' dedi. Ben de merak ettim, 'Bunun iyi tarafı neresi' dedim, 'Ne bileyim canım, onu da kendin bul' dedi gitti.

–Vay patavatsız vay. Neyse bir hafta deneme süresi verelim, katlanamazsak izni iptal ederiz, tamam mı arkadaşlar.

Öğrenciler, suratları asık sustular. Aslan gülümseyerek Şakir'in saçını okşadı;

–Kimse itiraz etmediğine göre seni çok seviyorlar.

Şakir atıldı;

–Ha öğretmenim bu arada Ercan'ın arkadaşlara selamı vardı.

Aslan, sınıftan ayrılmış eski bir öğrenci olduğunu sandı.

–Ercan mı? Hangi Ercan

–Det-Ercan.

–Vay uyanık. İzni de hemen kullanmaya başladın ha. Oysa bu espriyi biliyordum. Tuzağa düşmemeliydim. Hatta ...

--- DEVAMI VAR ---